

Petr Hájek: 1 000 000 ztracených: Výsledky voleb věrně zobrazují naši patafyzickou realitu. Babiš ji už nebude moci skrývat. Kavárna bude vládnout většině. Kdo za to může? A co prezident? Vlastenci do podzemí? Zvrat na obzoru

- CZ24 News | 10. října 2021

ČESKO: Petr Hájek v první reakci na „katastrofální“ výsledky parlamentních voleb vidí překvapivě na konci temného tunelu, do něhož vjíždíme, rychle se přibližující světlo

Po prvním šoku z dopočítávání hlasů v Praze, které rozhodly o tom, že i Andrej Babiš byl nakonec pražskými hlasy předstižen bruselskou K3, je nutno s chladnou hlavou konstatovat: Prohráli jsme. Prohráli všichni, jimž leží na srdci osud samostatného českého státu, respektive jeho další existence vůbec. Všichni, kteří doufají, že jeho historické národy mají budoucnost navzdory odnárodňovací tsunami valící se z Bruselu. Všichni, kteří se opájeli představou, že státy V4 mohou ve Střední Evropě vytvořit gravitační jádro odporu německé Čtvrté říši.

Napohled nečekané absurdní volební výsledky nás nejen vracejí do reality, ale mají i několikanásobnou vypovídací hodnotu. Především plasticky ukázaly stav naší společnosti. Současně předvedly, že k manipulaci hlasování nejsou zapotřebí tak dramatické podvody, jaké se odehrály při prezidentských volbách v USA. Že poměrný volební systém (na rozdíl od anglosaského většinového) skýtá mnohem sofistikovanější příležitosti k dosažení zamýšleného zmanipulovaného výsledku - v němž většině vládne úzká menšina. Tedy pro ty, kdo ještě vůbec berou vážně termín „zastupitelská demokracie“.

Jeden milión občanů (20 %), kteří přišli k volbám, nebudou v parlamentu reprezentováni vůbec. A přes relativně vysokou volební účast (65 %) je více než třetina těch, kteří k volbám „tradičně“ nepřišli, protože ani být reprezentováni nechťejí. Je jim úplně fuk, co s naší zemí bude. I to je volba a zpráva. Až teprve úplně na konci stojí fakt, že hlavní média jsou v rukou sorosovských sociálních inženýrů. To však není dostatečná výmluva. Byla i předtím, a přece několikery předchozí volby nezvládla. Příčina je někde jinde.

Propad

Došlo k paradoxní souhře řady okolností. Covidový a vakcinační teror, zelené šílenství diktované z Bruselu a skoro patafyzická nenávisť k premiérovi šířená médii skrze jeho další a další uměle vytvářené „kauzy“, vyburcovala obě strany barikády k mimořádné aktivitě. Vláda, která se oportunisticky snažila hrát to na obě strany, ztratila protestní étos, jež Babiš dlouho úspěšně udržoval při životě. Za této situace je jeho dosažený výsledek (ačkoli o pár tisíc hlasů prohrál, má ANO nadále nejvíce poslanců) faktickým zázrakem. Prakticky zůstal na svém, pouze v absolutním procentu ztratil - kvůli vyšší volební účasti.

Koalice (K2 a K3) se ukázaly jako úspěšný „legální podvod“ na voličích. Bruselské strany si

v kampani totiž nekonkurovaly, jejich beztak již beztvářá ideová podstata se stala ještě amébnější, takže své voliče neodpuzovaly ani nedráždily – a zůstal jen „antibabiš“. Ve výsledku na zádech ODS získala politická mrtvola TOP 09 více poslanců než předtím a na pokraji vyřazení ze sněmovny dlouhodobě balancující lidovci dostali (díky „disciplinovanému kroužkování“) ještě více. Totéž se přihodilo v K2, kde ovšem kroužkování naštěstí fakticky zničilo Piráty (zmizí, jako zmizeli všude jinde v Evropě), zatímco „starostové“ bez chuti a zápachu se stali třetí nejsilnější parlamentní stranou. Že jsou to (především spolu s lidovci a TOP 09) stejní havlističtí piráti, jen si tak neříkají? Ti, co si tak přímo říkají, to dokázali zakrýt.

To vše by ovšem nebylo možné, pokud by nepropadl onen milión hlasů z opačné strany spektra. Zahynuli socialisté, komunisté, nenarodili se Šlachta (Přísaha), Trikolóra (TSS), Volný (Volný blok) a několik dalších menších subjektů. Zůstal jen Okamura (SPD) – i když také oslabil. A tady je právě ten paradox: Tím, že se skutečně opozičně zaměření občané tolik aktivizovali (a vytvořili hned několik subjektů, jež si v detailech konkurovaly) pětiprocentní klauzuli nepřekročil žádný z nich – pouze ubraly Okamurovi. V tom a v ničem jiném nespočívá propad vlastenecké politické síly – a vítězství Bruselanů.

Kdo za to může?

Bylo by tedy snadné říct, že za volební katastrofu národních sil může právě toto „rozdrobení“. Přece kdyby všichni pochopili, že pouze Okamura má jistotu parlamentní existence – a sjednotili se za ním – byla by dnes SPD vedle ANO nejsilnějším hráčem. Snadno by Okamura s Babišem vytvořili novou koalici, jež by kromě jiného prosadila možnost referenda o vystoupení z EU. Jenže tak jednoduché to není. Tady prostá matematika selhává, nebo spíše klame. A hlavně – nebyla by to pravda o realitě. Ono se to prostě stát nemohlo.

Nechme teď stranou individuální ambice lídrů a vedení. Nové vlastenecké strany a hnutí – a jejich příznivci a voliči – by nikdy v takovém počtu pro SPD nehlasovali. Mají totiž něco, co bruselským K2 a K3 schází: dosti přesně vyprofilované ideové zaměření. Nejvyšší společný jmenovatel – záchrana suverénního státu a jeho historických národů – vlastně neexistuje. Protože stejně důležitý jako cíl, je pro ně CESTA k němu. A ta je podstatně rozdílná. Podobné je to s „odporem“ proti covidismu, zelené apokalypse atd. Dobře se to ukázalo v případě Trikolóry, které spojení se Svobodnými a Soukromníky nic nepřidalo. Matematicky dokonce nejspíš ubralo – všem třem.

Co z toho plyne? Měli se tedy všichni protentokrát „zapřít“ a spojit do jednoho celku? Určitě ne. Bylo naopak dobře, že jejich voliči „zůstali u svých“ a hlasovali podle svého srdce. Rozum by asi velel něco jiného, ale opustit hlas srdce by bylo rezignací na celý autentický princip občanské aktivity. Ta se v každém případě narodila. To, že nebude mít zastoupení v zákonodárném sboru – a neumožní stvořit vládu alespoň trochu vzdorující Berlínu (Bruselu) – je nezbytná daň porodních bolestí. Teď ji čeká dospívání – což bez peněz a v mediálním nepřátelství (v lepším případě pouze vakuu) nebude nic lehkého. Ale proveř jí. A tma, do které „protektorát Böhmen und Mähren“ v rámci EU nyní bude směřovat, to dospívání (nebo zahynutí a zrod nových) urychlí.

Babiš bez šance

Obrázek (politická mapa) stvořená z mnoha různých souvislostí a shod okolností (náhoda neexistuje), kterou přinesly parlamentní volby, je vskutku absurdní. Ale přesně taková je naše realita. Vlastně ji to nejen dobře popisuje, ale při správném čtení a interpretaci také umožňuje tušit další vývoj. A ten vůbec nemusí být tak beznadějný, jak se mnohým v tomto okamžiku jeví.

Sněmovna nyní naprosto nereprezentuje většinové zájmy veřejnosti. To nebylo ani předtím, ale nyní

je to extrémní. Šikovným manévrováním, podvodnými koalicemi a mediálním bičováním v ní dominuje – řečeno prostě – pražská kavárna. Andrej Babiš se spolu s prezidentem (pokud bude zdravotně schopen) patrně pokusí její nástup oddálit, ale s největší pravděpodobností víc nedosáhnou. Odštipnout ODS, lidovce nebo STANaře se nepodaří. K tomu by v čele těchto stran musely stát skutečné politické osobnosti. Lídři, kteří by pochopili, že „tvárné“ (ideově „placaté“) ANO by jim dalo příležitost skutečně prosadit jejich programové cíle.

Jenže oni žádné nemají. Ani odvahu. A protože jediné pojiťko – antibabiš – vyšprajcovali až do patafyzická, rádi v závětrí (a s poštekáváním) počkají na „druhou“ možnost, kterou od prezidenta dostane Petr Fiala (ODS). Podle našich informací si Miloš Zeman tuto beztvareou amébu docela oblíbil – a povšimněme si, že také Fiala na prezidenta, na rozdíl od ostatních, nijak neútočí.

Pak stvoří vládu z pěti (!) stran. To tady ještě nebylo. Je však pravděpodobné – bez ohledu na to, co se stane s popravenými Piráty (sněmovní většina na nich nevisí, ale spíš si je budou hýčkat jako přívěšek pro Brusel) – že navzdory všem předpovědím to bude vláda stabilní. Všichni zúčastnění jsou totiž řízení z Berlína (Bruselu). A výsledky našich voleb jsou koneckonců pouhým „věrným přepisem“ těch německých – jen pod jinými značkami. To je „ideologie“, která je spojuje stejným řetězem, jakým nás Andrej Babiš, navzdory své předvolební rétorice, uvázal k Bruselu.

Do podzemí?

Pouze dvacet Okamurových poslanců (a malá část poslanců ANO) bude reprezentovat v „opozici“ přizabitou většinu. Nebudou mít však – kromě verbálních projevů – žádnou sílu něco ovlivnit. Příznačná byla temná „vítězná“ připomínka beztvareého šéfa STANařů, že nyní mají Bruselané většinu jak ve sněmovně, tak v senátu.

Mohou dělat, cokoli si zámánou. Kromě jiného zvolí nové členy Rady ČT, takže propagandistická (a finanční) centrála kavárny má vystaráno. A protože to neumějí jinak, budou po Babišovi exemplárně dupat. A Okamurově bezmoci se vysmívat, a ještě více jej skandalizovat. A nasadí tvrdé sankce proti mediální opozici. Svoboda slova podle bruselského vzoru. Autentické vlastenecké síly budou kriminalizovat a zatlačí je z velké části do „ilegality“.

To všechno ovšem za situace, která bude „houstnout“. Nejen u nás, ale po celé EU. Kolos se nikoli pomalu, ale docela rychle a jistě hroučí. O to větší diktatuře a totalitě vystaví občany. A protože to vše bude doprovázeno narůstající hospodářskou nestabilitou, inflací a „energetickou chudobou“, zasáhne pokles životní úrovně především „střední třídu“, na níž vítězství K2 a K3 postavily. Budou to ony, kdo ponесou odpovědnost – a důsledky.

Co z toho vzejde, jaké pohyby se ve společnosti začnou odehrávat, těžko prognózovat. Jedno je však docela pravděpodobné. Náhlé probuzení do chladného rána z peřin „dluhového blahobytu“ může přinést opětovné zrození politiky. Čili reálných a autentických zájmů, které budou chtít být reprezentovány. Její smrt, poté, co se levice a pravice natlačily do (neexistujícího) „středu“, zažije vzkříšení. A spolu s ním naléhavou otázku, která už ani podřimující střední třídu nebude teoretická: Můžeme své vpravdě existenční národní zájmy obhájit jinak, než uvnitř fungujícího suverénního státu? Nebo nám nevadí být otroky coby sedmnáctá spolková země centra Čtvrté říše, jak nám již jednou jeden německý kancléř a jeho zdejší kolaborantská pátá kolona dobrácky nabízeli?

Soudím, že nutnost odpovědět na tuto fatální otázku přijde mnohem dříve, než si aktuálně zdecimované vlastenecké síly v povolební depresi uvědomují. Jde o to, jestli to nevzdají. A jak budou připraveny.

Ostatně soudím, že Evropská unie musí být zničena.

Autor: Petr Hájek